

σω, παῖσω uel βασιῶ παῖζῶ Doriciā, qui futu-
 rum uerbi trisyllabi ζω, aut abiecto σ aut in ξ uerso
 Notio circumflectūt. Perfecti κ, πέπληκα. Item uerba in
 ω purū σ externū in futuro assumūt, κωλυω κωλυ-
 σω, & uerba in αω εω frequentius futurum efficiunt
 in κσω, βοάω, ποιέω, βοήσω ποιήσω, & bisyllaba
 quaedam u asciscunt, χέω, χενσω uel χεῶ Dorice
 πλέω πλενσω καίω, uel κάω κανσω. In οω per
 ωσω, χυσόω χυσώσω, præter ὁμόω ὁμόσω. ἀζόω
 ὀσω. ὀνόω ὀσω. βόω βόσω.

Quarta Quarta quatuor immutabiles λ. μ. ν. ρ. φάλλω
 νέμω κτείνω τέμνω σαίρω, Et eadē indices sunt fu-
 turū ultimā circūflectentis, & corripētis penultimā,
 Vel eoli φάλω νεμῶ κτενῶ τεμῶ σαζῶ. Perfe. κ'έφαλκα.
 cc φάλω. Verba uariāt flectionē ρίπῃω uel έω, φθάνω φθά-
 σω. Notio ζω uel φθάω &c. Item in ζσσ quæ futurū formāt per
 ξ secūde, quæ per σ tertia coniugationis sunt. Et sunt
 quæ utrūq; futurū apud poetas efficiūt, ἀρπάζω ἀρ-
 πάξω uel ἀρπάσω. παίζω παίξω uel παίσω.

FORMA TEMPORVM
 INDICATIVI.

Imperfe-
 ctum.

PRÆTERITVM imperfectum in-
 dicem retinet præsentis, finale habet ορ
 & fronti præponit ε augmentum sylla-
 bicum, si præsens à consonante incipit,
 τύπῃω ἔτυπῃωρ. Et ρ prima præsentis geminatur ρέ-
 πῃω

πῶ ἐρραπῶρ. Si uero à uocali mutabili, α ε ο, imperfectum temporale facit augmentum, α ε ο uerso in η, ο uero in ω, ἀκονω ἠκουορ, ὀρίζω ὠρίζορ, ἐλέεω ἔλλεορ. Quandoq; ε augetur per appositum ι, ἔχω εἶχορ, sic in ἔλω ἔπω ἔλκω ἔλκνω ἔρπω ἔρέω ἔάω ἔρπνω ἔπομαι ἐργάζομαι ἐθίζω ἐσιάω ἐρνω ἔω, ε α uertitur in η, αἰρέω, ἠρέορ, αυ in ηυ, αὐδίαω ἠυδίαορ. οἰ in ω, οἰκτεῖρω ὠκτειρορ. in aliquibus οἰ non augetur, οἶνοπώλεω οἶνοπώλεορ. ευ nunc manet, nunc Attice in ηυ conuertitur, εὐδω εὐδορ uel ἠυδορ. Reliquæ uocales ε diphthongi non mutantur.

Perfectum à futuro fit, habet indicem ut supra, si Perfectū.
nale α ε ab imperfecti prima longa incipit, ἀκονω ἠκουορ ἀκονσω ἠκονα, ψάλλω ἔψαλλορ, ψαλλῶ ἔψαλλκα. ῥίπῶ ἐρριπῶρ. ῥίψω ἔρριφα, ε poetice ῥέριφα. Si autem prima imperfecti breuis fuerit uel communis, tunc perfectum repetit consonantem initialem presentis, τύπῶ ἔτυπῶρ, τύψω τέτυφα, βρέω χω ἔβρεχορ, βρέξω βέβρεχα. Demuntur incipientia à γν γξ, quæ quamuis habeant primam imperfecti communem, tamen non reduplicantur, γνωρίζω ἐγνώρίζορ, γνωρίσω ἐγνώρικα, γξηγώρεω ἐγξηγώρεορ, γξηγώρησω ἐγξηγώρηκα.

Communis syllaba est, quando muta cum liquida sequitur uocalem breuem ut in ἔβρεχορ. Etiam μν κτ πῆ, licet nō sit liquida cū muta, faciunt tamē quan
doq;

doq; syllabam communem, reduplicationemq; admittunt, *μνάω μέμνηκα, κτάω κέκτηκα, πῖόω πέπωμαι.* Item si densa fuerit prima presentis, tunc non eadem sed sua tenuis repetitur, *θεωρέω τεθεώρηκα, κέκτημαι φράζω πέφρακα, χωνεύω κεχώνευκα.*

Plusquam perfectum habet indicem perfecti, finale ειρ, σ̄ perfecto inchoanti à longa coincipit ἠκθηκα, ἠκθηκαρ, ἔφαλκα ἔφαλκαρ. Perfecto uero reduplicato plusquam perfectum ε̄ superaddit, *τέτυφα ἔτετύφαρ, βέβρεχα ἔβεβρέχαρ.*

Infin. primum Infin. primū indicē habet futuri, finale α, augmentum imperfecti τύπῃω τύψω ἔτυψα uerberaui.

Infin. σ̄ futurū secundum. Infin. σ̄ fut. secundū indicem habent presentis, si unicus fuerit, si duo, primū, si ζ aut σσ, σ̄ in futuro ξ, γ, si ζ σ̄ in futuro σ, δ, σ̄ finale infiniti ορ est, augmentum imperfecti, futuri finale ὦ. λέγω, ἔλεγον dixi, λεγῶ dicam. τύπῃω ἔτυπον τυπῶ. σενάξω σενάξω ἐσέναγον σενάγω. πράσσω πράξω, ἔπρασον πράγω. φράζω φράσω ἔφρασον φράσω.

Quædam primæ coniugationis, quorum præsens duos habet indices, non primum simpliciter, sed eius mediam aut densam recipiunt, *βλάπῃω ἔβλαβον βλαβῶ, σκάπῃω ἔσκαφον σκαφῶ.*

Notio Appetunt etiam hæc duo tempora penultimā breuiem, unde crebro uocales longæ uel diphthongi resoluiuntur, *πλήθω ἔπλαθον πλαθῶ, τμήσω τμήξω ἔτμαρον τμαγῶ. πλήσω πλήξω ἔπλαρον πλαγῶ,*

γῶ, ad animū refertur ἔπληγορ πληγῶ ad corpus,
λείπω ἔλιπορ λιπῶ. ἐλεύθω ἤλυθορ per synco=
pen ἤλθορ. ἀκῶ ἤκοορ. Δαῖω ἔδαορ, καίω ἔκαο
ορ. Nisi augmentum aut thematis destructio repu=
gnet, ut ἔλω εἶλορ, ἤκω ἤκορ.

Deniq; e uel ei in penultima uerbi bissyllabi sequen **Notio**
te immutabili uertitur in α, σέλω ἔσαλορ σαλῶ. **alia**
τέμνω ἔταμορ ταμῶ. πείρω ἔπαρορ παρῶ.
δέρκω ἔδαρκορ, σ Metathesi ἐδρακορ. πέρθω
ἔπαρθορ uel ἔπραθορ. Item immutabili præceden
te cum alia consonante, ξέπω ἔξαπορ ξαπῶ. ξέσ=
φω ἔξαφορ. πλέκω ἔπλακορ. κλέπῳ ἔκλαπορ

PECULIARE VERBIS CON=
iugationis quartæ.

NOTABIS quod uerba quartæ Coniu=
gationis in ανω uel υνω, in præterito
perfecto σ plusquamperfecto ante κ in υ ante κ
dicem υ retinent mutatum in γ, μολύσ γ.χ. trans
νω μολυνῶ μεμόλυκα. μιάνω μιανῶ μεμίαν
γα ἔμεμιάγηκα. Cætera in νω penitus υ amittūt, in γ
κρίνω κρινῶ κέκρικα. In μω uero uel μνω p Epen=
thesin recipiunt, κνέμω νεμῶ νενέμηκα. τέμνω
τεμῶ τετέμηκα. δάμνω δαμῶ δεδάμηκα, per
syncopeν τέτμηκα δέδμηκα. sic unum in νω μέ=
νω μενῶ μεμέμηκα. Reliqua easdem immutabi=
les ante κ seruant, ψάλλω ψαλῶ ἔψαλκα. Item ε in
penultima

penultima futuri bisyllabi repertum, uertitur in α praeterito perfecto, αείρω αερω̃ ἔωαρηα. Repertum uero in penultima futuri polysyllabi, manet, ἐγείρω ἐγερω̃ ἠγερκα. In infinito autem primo utrunque migrat in ει, αείρω αερω̃ ἔωαιρα. ἐγείρω ἐγερω̃ ἠγαιρα, νέμω νεμω̃ ἔνειμα. Etiam α in futuri penultima, in infinito primo transit in κ, ψάλλω ψαλω̃ ἔψηλα.

INDICATIVVS.

Paradigma
Praesens
Imperfe.

PRAESENS Singulare, τύπῳ τύπεις
τύπεις. Duale, τύπῃετορ τύπῃετορ.
Plurale, τύπῳμερ τύπῃετε τύπῃοσι,
Imperfe. Singular. ἔτυπῃορ ἔτυπῃεις
ἔτυπῃε. Dual. ἔτύπῃετορ ἔτυπῃέτηρ. Pl. ἔτύπῃομερ
ἔτύπῃετε ἔτυπῃορ.
Perfectū. Perfect. Sing. τέτυφα τέτυφας τέτυφε. D. τετύφατορ τετύφατορ. Plural. τετύφαμερ τετύφατε τετύφασι.
Plusquāperfectū. Plusquamperfe. Sing. ἔτετύφαιμ ἔτετύφαις ἔτετύφαι. Dual. ἔτετύφαιτορ ἔτετυφείτηρ. Plu. ἔτετύφαιμερ ἔτετύφαιτε ἔτετύφαισαρ.
Infinit. α Infinit. primū Sing. ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε. D. ἔτύψατορ ἔτυψάτηρ. Plu. ἔτύψαμερ ἔτύψατε ἔτύψαρ.
Infinit. β Infinit. secundum Singul. ἔτυπορ ἔτυπεις ἔτυπε. Dual. ἔτύπετορ ἔτυπέτηρ. Plura. ἔτύπομερ ἔτύπετε ἔτυπορ.

Futu=

Futurum primum Sing. τύψω τύψεις τύψει. Dual. Futurū α
τύψετορ τύψετορ. Plur. τύψομεν τύψετε τύψοσι.

Futurum secundum Singul. τυπῶ τυπῆς τυπῆ. Futurū β
Dual. τυπῆτορ τυπῆτορ. Plur. τυπῶμεν τυπῆ
τε τυπῶσι.

Prima persona plurali desinente in μεν deest pri- Notio
ma dualis, & si tertia pluralis finit in ι uel α, tunc
secunda & tertia duales similes sunt, aliās dissimiles.
Item personis tertijs in ι uel ε finitis ρ additur proxi
me uocali sequēte, τύπῆσιρ ἀνδρες, ἔτυπῆρ ἀνὴρ.

Dorice pro τύπῆς τύπῆ. τύπῆς τύπῆ. Aeolice Variant
τύπῆς τύπῆ. Pro τύπῶμεν τύπῶσι. Dorice dialectici
μεν τύπῶν. Sic pro τετύφαμεν τετύφασι, τετύ
φάμεν τετύφᾶν forte τετύφαντι, sicut ὠδήκωντε
pro ὠδήκασι in. i. dyl. Theocr. pro ἐτύφαμεν ἐτυ
φάμεν, ἐτυπόμεν ἐτυπόμεν, τυψόμεν τυψο
μεν. Pro ἔτυπῆ Ionice τυπῆσκε. Pro ἔτυπῆορ τυ
πῆσκορ. more uero Chalcidensium ἐτυπῆσσαρ, si
cut pro ἐδολίεορ ἐδολίεσσαρ, & contracte ἐδο
λιῶσαρ, & pro ἔτυπορ ἐτυπόσσαρ. Pro ἔτυψε τυ
ψασκε, pro ἔτυπε τυπασκε, pro ἔτετυφῆρ ἔτετυ
φῆ Ionice ἔτετυφῆα ἔτετυφῆε. Attice uero ἔτετυφῆα
φῆ uerberaueram uerberauerat. pro ἔτετυφῆσσαρ, σῆς pro
Attice ἔτετυφῆσσαρ. pro τυψῶεις εἰ, Dorice τυψῶ δοκᾶ
τυψῆς τυψῆ. pro τυψοσι τυψῶν.

Reliquorum modorum quoduis tempus à cognato Theocr.
Indicatiui flectendum est, praesens à praesenti, perfe=
ctum

Etum à perfecto & c. augmentis infinitorum abiectis. Fit itaq; imperatiuus, uertendo finale indicatiui in ε in infinito primo in ορ. Optatiuus in οιμι, infinito primo in αιμι uel αια. Subiunctiuus, in ω. Infinitiuus in praesenti duobus futuris infinito secundo in ερ, infinito primo in αι, praeterito in εναι. Participium, in praesenti duobus futuris infinito secundo in ωρ, infinito primo in ας, praeterito ως. Et sicut praesens flectitur, ita semper reliqua tempora. Imperfectū & plusquamperfectum desunt in his modis, praesente imperfecti, & perfecto plusquamperfecti significatum complente.

IMPERATIVIS.

- Præsens** Præ. si. τύπῃε τυπῃέτω. D. τύπῃετωρ τυπῃέτωρ.
Plu. τύπῃετε τυπῃέτωσαρ uel τυπῃόντωρ Attice.
- Perfectū** Perfe. sin. τέτυφε τετυφέτω. D. τετύφετωρ τετυφέτωρ. Plu. τετύφετε τετυφέτωσαρ uerberato.
- Infinit. α** Infinit. pri. si. τύφορ τυφάτω, D. τύφατορ άτωρ.
P. τύφατε άτωσαρ, uel Attice τυφάντωρ uerberato.
- Infinit. β** Infinit. secun. sin. τύπε, uel more Syracusano τύπωρ, τυπέτω. Dual. τύπετορ έτωρ. Plur. τύπετε έτωσαρ uel τυπόντωρ.

OPTATIVVS.

- Præsens.** Præ. sin. τύπῃοιμι τύπῃοις τύπῃοι. D. τύπῃοιτορ τυπῃοίτηρ. Plu. τύπῃοιμερ τύπῃοιτε τύπῃοιερ.
- perfectū** Perfe. sing. τετύφοιμι ύφοιςοι. D. οίτορ οίτηρ. Plu. οιμερ οιτε οιερ.
- Infinit. α** Infinitum prim. Sin. τύφαμι τύφαις τύφαι. D. ατορ

ατορ αἴτηρ. Plur. αἰμερ αἰτε αἰερ uel Ionice Singul. τύφαια εἰαε. Dual. εἰατορ εἰατηρ. Plur. εἰαε μερ εἰατε εἰαρ.

Infinitum secund. Sing. τυποῖμι οἰς οἰ. D. οἰτορ. Infinit. ε οἴτηρ. Plur. οἰμερ οἰτε οἰερ.

Futurum pri. Sing. τυφοῖμι οἰς οἰ. Dual. οἰτορ. Futurū α οἴτηρ. Plur. α οἰμερ οἰτε οἰερ.

Futurum secund. sing. τυποῖμι οἰς οἰ. Dual. οἴτορ. Futurū ε οἴτηρ. Plur. οἴμερ οἴτε οἴερ.

Omne optatiuum in penultima habet per i diph= Notio thongum.

SUBIUNCTIUVS.

Præsens sing. εἶμ τυπῆω ης, η. Dual. κτορ κτορ. Præsens Plur. ωμερ, κτε, ωσι.

Perfect. sing. εἶμ τε τυφω ης, η. Dual. κτορ κτορ. Perfectū. Plur. ωμερ, κτε, ωσι.

Infinit. primum sing. εἶμ τυψω ης, η. Dual. κτορ. Infinit. α κτορ ε. uerberauerim uel uerberauero.

Infinit. secund. sing. εἶμ τυπω ης, η. ε. Infinit. ε

Quando in aliqua persona presentis indicatiui est Notio ε, tunc in eadem presentis Subiunctiui est κ: quando uero ο, tunc ω, Item Subiunctiuius ε imperatiuius futuris carent.

INFINITIUVS.

Præsens τυπῆμ, τυπῆμ Dorice. τυπῆμ Aeoli Præsens εε, uel τυπῆμεναι τυπῆμεναι Ionice.

Perfectum τε τυφέναι, Perfectū.

C

Infinitū

Infinit. α Infinit. primum τυψαι.

Infinit. β Infir. s. τυπεῖν τυπέειν, τυπέειν τυπέμεν ἔμεναι.

Futurū α Futur. pri. τυψῆν τυψῆεν τυψέμεναι τυψέμεν.

Futurū β Futurum secundum τυπεῖν.

Notio Infinitivus cōmunis in εἰρ ουρ θνα ουνα, Aeolice
 fi in εμεναι ομενε, Ionice in εμερομεν, τυπῆεν
 τυπῆμεναι τυπῆμεν. ἄρῳ ἀρόμεναι ἀρόμεν.
 θῆναι θέμεναι θέμεν. δῆναι δόμεναι δόμεν,
 quod si unica uocalis fuerit ante vai infinitiui com-
 munitis, eadem ante μεναι Aeolici, σμεν Ionici in-
 finitiui seruat, τιθέναι τιθέμεναι τιθέμεν. ἰσά-
 ναι ἰσάμεναι, σῆναι σῆμεναι, δίδόναι δίδόμεναι

PARTICIPIVM.

Præsens Præsens singul. ὁ τυπῶν, τὸ τυπῶντος, ἢ τυ-
 πῶσα, uel τυπῶισα Dorice, τῆς τυπῶσας, τὸ
 τυπῶν, τὸ τυπῶντος.

perfectū. Perfe. ὁ τετυφῶς, uel Aeolice τετυφῶν, τῶ τετα-
 φῶτος, ἢ τετυφῶσα, τῆς τετυφῶσας, τὸ τετυφῶς,
 τὸ τετυφῶτος.

Infinit. α Infir. pri. ὁ τυψας uel τυψαίς Dorice, τὸ τυψα-
 τος, ἢ τυψασα uel τυψαίσα apud Pinda. τῆς τυψά-
 σης, τὸ τυψᾶν, τῶ τυψάντος.

Infinit. β Infir. se ὁ τυπῶν, τῶ τυπόντος, ἢ τυπῶσα, τῆς
 τυπῶσας, τὸ τυπῶν, τὸ τυπόντος.

Futurū α Fut. pri. ὁ τυψῶν, τῶ τυψόντος, ἢ τυψῶσα, τῆς
 τυψῶσας, τὸ τυψῶν, τὸ τυψόντος.

Fut. se. ὁ τυπῶν, ἡ τυπῶσα τῆς τυπῶσεως, τὸ τυπῶν, τὸ τυπῶσα τῆς τυπῶσεως.

Latina lingua participijs præteritis Actiuis caren-
te, hæc Græca participia præterita per relatiuum ὅ
uerbum præteritum circumscribimus, ut ὁ τετυφῶν
τυπῶν qui uerberauit, τὸ τετυφῶτος eius
qui uerberauit ὅ c. Velelegantius per passiuum τυπῶ-
σθαι εἶναι τὸ τυπῶσθαι, percussio lapide, inueni ignem.
uel per Gerundium, quod à tempore liberum est, feri-
endo lapidem, inueni ignem. feriens lapidem impro-
prie dicimus. Congruunt tamen Deponentiũ ὅ Com-
muniũ participia, φωνήσας loquutus, κλέψας fu-
ratus, κατὰ θυλήσας osculatus.

INDICATIVVS PASSIVS.

Præsens sing. τυπῶμαι τυπῶμαι uel τυπῶμαι Ionice, uel τυπῶμαι Attice, τυπῶμαι. Dual. τυπῶμεθα τυπῶμεθα τυπῶμεθα. Plu. τυπῶμεθα, uel Ionice τυπῶμεθα, τυπῶμεθα τυπῶμεθα.

Imperfect. sing. ἐτυπῶμαι ἐτυπῶμαι ἐτυπῶμαι, Ionice, ἐτυπῶμαι Dorice, ἐτυπῶμαι. Dual. ἐτυπῶμεθα ἐτυπῶμεθα ἐτυπῶμεθα. Pl. ἐτυπῶμεθα uel ἐτυπῶμεθα, ἐτυπῶμεθα, ἐτυπῶμεθα.

Perfect. sing. τέτυμμαι τέτυμμαι τέτυμμαι. Dual. τέτυμμεθα τέτυμμεθα τέτυμμεθα. Pl. τέτυμμεθα, τέτυμμεθα τέτυμμεθα εἰσὶ.

Plusquamperfect. singul. ἐτέτυμμαι ἐτέτυμμαι ἐτέτυμμαι. Dual. ἐτέτυμμεθα ἐτέτυμμεθα ἐτέτυμμεθα. Pl. ἐτέτυμμεθα ἐτέτυμμεθα ἐτέτυμμεθα.

ἔτετυμμεθα, ἔτέτυφθε τετυμμένοι ἦσαμ.

Infini. α Infini. prim. sin. ἔτύφθημ ἔτύφθης ἔτύφθη. Δια. ἔτύφθητομ ἔτυφθήτημ. Plur. ἔτύφθημεμ ἔτύφθητε ἔτύφθησαμ. uel ἔτυφθεμ Βαοtice.

Infini. β Secundum infinit. à secundo Αἰτιο fit, ομ uerso in ημ. Singu. ἔτύπημ ἔτύπης ἔτύπη. Δια. ἔτύπητομ ἔτυπήτημ. Plur. ἔτύπημεμ ἔτύπητε ἔτύπησαμ, uel ἔτυπεμ. ἔφαναμ pro ἔφάνησαμ apud Pinda.

Duo futu Duo futura à duobus infinitis v uerso in σομαι.
ra. Primum sing. τυφθήσομαι τυφθήσῃ uel τυφθήσεται τυφθήσεται. D. τυφθήσομεθον, εδομ εδομ. Plur. ὀμεθα, εδε, οντα.

Secundum sing. τυπήσομαι ὅς. sicut praesens.

Mox fut. Tertium habet uerbum passiuum, quod μετ' ὀλίγον, id est paulo post futurum uocatur, id efficitur ex secunda persona perfecti, uerso αι in ομαι, τέτυφας τέτυφομαι, mox cecidar, uel iam cecidus sum.

Sin. τετύφομαι τετύφη τετύφεται, sicut praesens.

de modis Reliqui modi sic ab indicatiuo deflectuntur.

alijs. Indicati. in Imper. Optati. Subiunct. Infin. Particip:

Finale. ομαι, ου, ἔδω, οίμην, ὠμαι, εδοι. ὀμενος.

Vel κτι ημ, κθι, ἦτω, εἶμ, ὦ, ἦναι, εἶς.

Ceterum perfectum, quia nec in ομαι, nec ημ finit obseruandum est.

IMPERATIVVS.

Praesens Praesens sing. τύπησ τυπήεο uel τυπήευ, τυπήέδω.

Δια. εδομ εδομ. Plura. εδε εδωσαμ. ὅ Attice τυπήέδωμ

τυπέδωρ. Perfect. singu. τέτυφο τετύφθω. Dual. Perfec. de
υφθορ ύφθωρ. Plur. υφθε ύφθωσαρ.

Infinitum. primū Singu. τύφθηκί ήτω. Dual. κτορ
ήτωρ. Plura. κτε ήτωσαρ. Infrac
Infinit. α

Sin. τύπκηθι τυπκήτω. D. κτορ ήτωρ. P. κτε ήτωσαρ. Infrac
Infinit. β

OPTATIVVS.

Præs. sin. τυπποίμηρ τυπποίο τυπποίτο. Dual. τυπ
τοίμεθορ τυπποίδορ τυπποίδορ. Plur. τυπποίμε
θα τυπποίδε τυπποίντο, uel Ionice τυπποίατο. Præsens

Perfectum circumscribitur per participium σ uer = Perfectū.
bum substantiuum, sicut apud Latinos.

Sing. τετυμμένος είηρ είης είη. Dual. τετυμμέ
νω είητορ είητηρ. Plura. τετυμμένοι είημερ είητε
είησαρ. casus essem esses esset σς.

Infim, primum sing. τυφθείηρ τυφθείης τυφθείη. Infrac
Dual. τυφθείητορ τυφθείητηρ. Plura. τυφθείημερ
τυφθείητε τυφθείησαρ.

Infinitum secundum sing. τυπείηρ είης είη. Dual. Infrac
είητορ είητηρ. σς.

Fut. pri. sin. τυφθοσοίμηρ, οιο, οιοτο. Du. οίμεθορ Futurū. α
οιοδορ οίοδορ. Plur. οίμεθα, οιοδε οιντο uel οίατο.

Futu. secund. sing. τυπκσοίμηρ, οιο, οιοτο. σς. Futurū. β

Mox futur. sing. τετυφοίμηρ τετύφοιο οιοτο. σς. Mox fut.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens sing. έάρ τυπώμαι τυπήη uel τυπήαι. præsens
τυπήηται. Du. τυπήώμεθορ τυπήηδορ τυπήηδορ.
Plur. τυπήώμεθα, τυπήηδε τυπήηονται.

Perfectū. *Perfectum circumscribitur sing.* τετυμμένος ἄρ
 ῶ, ἦς, ἦ. *Dia.* τετυμμένω ἦτορ ἦτορ. *Plu.* τετυμμέ
 νοι, ῶμερ ἦτε, ῶσι.

Infinit. α *Infinit. prim. sing.* ἄρ τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ. *D.*
 τυφθῆτορ ἦτορ. *Plu.* ῶμερ, ἦτε, ῶσι.

Infinit. β *Infinitum secundum sing.* ἄρ τυπῶ τυπῆς, ἦ.
D. ἦτορ ἦτορ. *Plu.* ῶμερ, ἦτε, ῶσι.

INFINITIVVS.

Præsens Præsens τυπτεῖς.

Perfectū. *Perfectum* τετυφθαί, *de quo clarius cap. 4.*

Duo infi. *Infinita* τυφθῆναι τυπῆναι.

Tria fut. *Futura* τυφθήσεῖς τυπήσεῖς τετυφεῖς.

PARTICIPIVM.

Præsens Præsens ὁ τυπτόμενος, τῷ τυπτομένῳ, ἢ τυπ-
 τομένη, τῆς τυπτομένης, τὸ τυπόμενον, ἢ τυπτο-
 μένῳ.

Perfectū. *Perfect.* ὁ τετυμμένος ου, ἢ τετυμμένη ἐνης, τὸ
 τετυμμένον ἐνῶ.

Infinit. α *Infinit. primū* ὁ τυφθεῖς, ἢ τυφθέντος, ἢ τυφθεῖ-
 σα, τῆς τυφθείσης, τὸ τυφθῆν, τῷ τυφθέντος.

Infinit. β *Infinit. secundum* ὁ τυπεῖς, τῷ ἐντος, ἢ ἔσα, τῆς
 εἰσης, τὸ ἐν τῷ ἐντος.

Futura *Futurum* ὁ τυφθκόμενος, τυπκόμενος, τετυ-
 φόμενος. *Sicut participia præterita Activorum à*
Latinis paraphrastice redduntur, ita hic circumscribi-
tur præsens, ὁ τυπόμενος, quī cæditur uel cædeba-
tur, uel mutato tempore percussus.

De uerbo

DE VERBO MEDIO:

RAECI ab Actiuo & passiuo medium defleunt, quod utriusq; significati particeps est.

Præsens & Imperfectum habet omnino sicut uerbum passiuum. Perfectum & Plusquamperfectum format ab Actiuo per indicem secundi infiniti & futuri, cum finali & augmento perfecti & plusquamperfecti actiui, ut à τύπῃω perfectum medium est τέτυπα, plusquamperfectum ἐτέτυπευ, σεναζω ἐσέναγα, ἐσενάγειμ. πράσσω πῆπραγα ἐπέπραγειμ. φράζω πέφρασα, ἐπέφρασεμ. σκάπτω ἔσκαφα, ἔσκαφεμ. Et si reperiatur ε uel ει in penultima futuri bisyllabi, tunc ε uertitur in ο, ut λέγω λέξω λέλογα, ἐλελόγειμ. πείθω πείσω πείποιθα ἐπέποιθεμ. Quandoque in trisyllabis, ut ἀνέθω (ab ἀνθέω per Metathesin) ἤνοθα cum ἐμ, ἐνῆνοθα cum ἐπι, ἐπενῆνοθα. Si α fuerit in penultima presentis, mutatur in η, φαίνω πῆφῆνα, χαίνω κέχηνα, δάω δέδηα. Quidam tamen υ non subscribunt, si α, nunc manet, ψάλλω ἔψαλα, nunc in υ uertitur, θάλλω τέθηλα.

Duo infinita à duobus Actiuis ultime uocali adiecto μηρ, ἔτυψα ἔτυψάμηρ, ἔτυπορ ἔτυπόμηρ.

Duo futura à duobus Actiuis, in primo ω in ομοετύψω τυψομαι, in secundo ῶ in ῶμαι, τυπῶ τυποῶμαι.

INDICATIVVS.

Præfens	Præs. sing. τύπῃομαι τύπῃη uel τύπῃεαι. Ὅς.
Imperfe. perfectū.	Imperfect. sin. ἐτυπῆόμην. Ὅς. sicut in ραββίνο. Per si. τέτυπα τέτυπας τέτυπε, sicut τέτυφα.
Plusq̄ pf.	Plusquāper. sing. ἐπετύπευ εἰς, sicut ἐπετύφευ.
Infinit. α	Infinitum primum singul. ἐτυφάμην ἐτύφω, Ionice ἐτύφαο, Syracusane ἐτύφα, ἐτύφατο. Dual. ἐτυφάμεθον ἐτύφασθον ἐτυφάσθημεν. Plur. ἐτυφάμεθα ἐτύφαθε ἐτύφαντο.
Infinit. β	Infinit. secundū sing. ἐτυπόμην, ἐτύπεσ ἐτύπεσ uel ἐτύπευ ἐτύπετο. Ὅς. sicut imperfectum.
Futurū α	Futurum primū sing. τύσομαι τύση uel τυψεαι τυψεταί. Ὅς.
Futurū β	Futurum secund. sin. τυπῶμαι τυπῆ τυπῆται. Dual. τυπῶμεθον τυπῆσθον τυπῆσθον. Plur. τυπῶμεθα τυπῆθε τυπῶνται.

Notio Simili modo flectuntur Futura prima quartæ coniugationis, φαλῶμαι φαλή φαλήτη. Etiam aliarum coniugationum more Dorico, τυψῶμαι τυψῆ. Ὅς.

Item φάγω ἔδω πίω, Futurum secundum mediæ non circumflectunt, φάγομαι φάγη uel φάγεσαι, φάγετη comedam, ἔδομαι edam, πίομαι bibam, non φαγῶμαι, ἔδῶμαι, πιδῶμαι.

IMPERATIVVS.

Præfens sing. τυπῆσ τυπῆέδω. Ὅς.

Perfect. sing. τέτυπε πετυπέτω. Ὅς

Infinitum primum à secunda indicatiui ω in α.
sing.

Sing. τυψάω τυπέω. *Dual.* τυψαδορ άωδορ *ῥσ.*
Infi. secun. à secunda persona infiniti indicativi ou in
ou circumflexu. *S.* τυπέω τυπέω. *D.* τυπεδορ *ῥσ.*

OPTATIVVS.

Præsens sing. τυπήοιμην. *ῥσ.*

Perfect. sing. τετυποιμι τετυποις *ῥσ.*

Infinitum primum singul. τυψάιμην τυψάω τυψάτο. *Dual.* τυψάμεθορ τυψαδορ, άίδορ. *Plur.* άίμεθα, άίθε αυτο unī άίατο.

Infinitum secundum sing. τυποιμην τυποιο τυποίτο. *ῥσ.*

Fut. pri. fin. τυψοίμην, οιο, οίτο. *ῥσ.* ut *præsens.*

Futurum secundum fin. τυποιμην, οϊο, οϊτο. *Dual.* οϊμεθορ, οϊδορ, οϊδορ. *plur.* οϊμεθα, οϊθε, οϊντο.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens sing. έάρ τυπώμαι. *ῥσ.*

Perfectum άρ τετυπώης. *ῥσ.* sicut τετυπω.

Infinitum primum έάρ τυψώμαι ή, ηται. *ῥσ.*

Infinitum secundum, έάρ τυπέμαι ή, ήται. *ῥσ.*

INFINITIVVS.

Præsens τυπείσθαι. *Perfectum* τετυπέσθαι.

Alia tempora à tertijs personis indicativi ultima
syllaba uersa in θαι, τυψαθς, τυπέθς, τυψεθς,
τυπεθς.

PARTICIPIVM.

Præsens ό τυπήόμενος *ῥσ.*

Perfectum ό τετυπώς ή τετυπιός.

Alia tempora ultima indicativi uertunt in μένος. ό

ς. ς τυψέ

τυψάμενος, τυπόμενος. τυψόμενος, τυπόμενος.
Notio Igitur τύπωμα ut passivum est, significat percussior, ut medium, percussio uel percussior, sic reliqua tempora & modos huius uerbi eōmuniter exponito, Sunt & Graecis uerba deponētia, quae sola passiva uoce flectuntur, & actiue significant, ἐργάζομαι oporor, εἰργάζομαι εἴργασμαι. In his coniugandis fingenda primum est uox Actiua, licet abusiua sit.

APPENDIX DE VERBIS

contractis.

de uerbis contractis Verba tertiae coniugationis in εω αω οω in praesenti & imperfecto contractuntur. Fitq; in εω generalis semper contractio. At in αω οω non item. Porro in αω longa sequente ε η uel κ, fit in α α contractio, οι ου in ω ω. In οω sequente ε η uel κ, in κ, praeter χυσόειμ χυσόειμ. Ceterum per singulos modos breuiter perstringemus.

INDICATIVI.

Præsens S. ποιέω ποιῶ, ποιέεις ποιῆεις, ποιέει ποιῆει. Du-
 al. ποιέετομ ποιῆτομ. Plu. ποιέομεμ ποιῶμεμ,
 ποιέετε ποιῆετε, ποιέουσι ποιῶσι.

S. βοάω βοῶ, βοάεις βοᾷεις, βοάει βοᾷ (uel Do-
 rice βοῆεις βοῆει.) D. βοάετομ βοᾷτομ. Plu. βοάο-
 μεμ βοῶμεμ, βοάετε βοᾷτε, βοάουσι βοῶσι.

S. χυσόω χυσῶ, χυσόεις χυσοῖεις, χυσόει χυ-
 σοῖ. D. χυσόετομ χυσοῖτομ. Plu. χυσόομεμ χυσοῖ-
 μεμ χυσόετε ὄτε χυσοῖουσι ὄσι.

sim.

Sing. ἐποίησα ἐποίησα, ἐποίησας ἐποίησας, ἐποίησας
ἐποίησας uel Ionice ποίησκει. *Dual.* ἐποιέετορ ἔτορ.
ἐποιέετηρ ἐποιείτηρ. *Plu.* ἐποιέομεν ἐποιέμεν,
ἐποιέετε ἐποιείτε. *Ἔς.*

Sing. ἐβόασα ἐβόασα, ἐβόασας ἐβόασας, uel
βόασκει. *D.* ἐβοάετορ ἄτορ, ἐβοαέτηρ ἄτηρ. *Plu.*
ἐβοάομεν ὤμεν, ἐβοάετε ἄτε, ἐβόασωμ.

Sing. ἐχυσον ουρ, ἐχυσον ουρ, ἐχυσον ουρ,
uel χυσοσκει. *D.* ἐχυσόετορ ἔτορ. *Ἔς.*

IMPERATIVI.

Sing. ποίηε ποίηε, ποιέτω εἴτω. βόασε α, βοάε. *Præsens*
τω ἄτω. χυσοσε ου, χυσοέτω ἔτω. *Ἔς.*

OPTATIVI.

Sing. ποιέοιμι οἴμι, ἐοίης οἴης, ἐοίησιν, *Ἔς.* Attice *Præsens*
seu Aeoli. ποιοίην οἴην οἴην. Doric. ποιῶην ὤην *Ἔς.*

Sing. βοάοιμι ὤμι, ἀοίης ὤης. Aeolice βοῶην
ῶην, *Ἔς.* uel βοῶοιμι poetice, sicut ἔβῳοιμι ἰλ, λ
ἀβήβῳ.

S. χυσοοίμι οἴμι, χυσοοίης οἴης, ὀοίησιν. *Ἔς.*

SUBIUNCTIVI.

S. ἐὰν ποιέω ὦ, ἐήης ἦης, ἐήῃ. *D.* ἐκτορ ἦτορ *Ἔς.* *Præsens*

Sing. βοάω ὦ, ἀήης ἄης, ἀήῃ (uel Dorice βοῆης
βοῆ). *Dual.* ἀέτορ ἄτορ. *Plu.* ἄωμεν ὤμεν, ἀέτε
ἄτε, ἄωσι ὤσι.

S. χυσοῶ ὦ, ὀήης οἴης, ὀήῃ. *Dual.* ὀκτορ οἴτορ.
Plu. ὀώμεν ὤμεν, ὀκτε οἴτε, ὀώσι ὤσι.

INFINITIVI.

INFINITIVI.

Præfens ποιέειν ποιέειν, Dorice ποιέειν, Aeolice ποιήειν. Βοάειν Βοάειν Βοάμεναι, Dorice Βοήειν, Aeolice Βόαις. Ξυσόειν Ξυσόειν, Aeolice Ξυσοίς.

PARTICIPII.

Præfens ποιέων ὤν, έοντος ὄντος, έσσαι ὄσαι, έδσαι ὄσαι, έομαι ὄμαι. Βοάων ὤν, έοντος ὄντος, άσαι ὄσαι, άδσαι ὄσαι, άομαι ὄμαι. Ξυσόων ὤν, όσαι ὄσαι, όομαι ὄμαι.

INDICATIVI PASSIVI.

Præfens S. ποιέομαι ὄμαι, έηή, έετη ὄτη. Δια. εόμεθον ὄμεθον, έεδον ὄδον. Plu. εόμεθα ὄμεθα. *Ἦς*. S. Βοάομαι ὤμαι, Βοάη Βοά, Ἦ Βοή uel Βοάσι Dorice, Βοήαι Ionice. Βοάετη ὄτη. Δια. Βοαόμεθον ὄμεθον, άεδον ὄδον. Plu. αόμεθα ὄμεθα, άεδε ὄδε ὄδε, έοντη ὄντη. *Ἦς*

S. Ξυσόομαι ὄμαι, όηοί, όετη ὄτη. *Ἦς*.
imperfectum S. έποιεόμην ὄμην, έποιέου ὄου, έετο ὄτο. *Ἦς*.
 S. έβοαόμην ὄμην, έβοάου ὄου, άετο ὄτο. *Ἦς*
 S. έξυσοόμην ὄμην, όου ου, όετο ὄτο. *Ἦς*

IMPERATIVI.

Præfens S. ποιέεο ὄου, ποιέέδω εἶδω, Βοάεω ὄω, Βοαέδω ὄδω, Ξυσόεο ὄου, Ξυσοέδω ὄδω. *Ἦς*.

OPTATIVI.

Præfens S. ποιεοίμην ποιοίμην, έοιο οἶο, έοιτο οἶτο. *Ἦς*.
 S. Βοαοίμην ὄμην, άοιο ὄο. *Ἦς*.
 S. Ξυσοοίμην οἶμην, όοιο οἶο.

SUBIUNCTIVI.

Σ. ἔαρ ποιέωμαι ὦμαι, ἐή ἤ, ἐκται ἤται. Ὅς

Præfens

Σ. βοάωμαι ὦμαι, ἀή ἄ, ἀκται ἄται. Ὅς.

Σ. χυσοόωμαι ὦμαι, ὄη οἶ, ὄκται οἶται, ἀλῆ ὄται. uel ὦται.

Δια. οὔμεθον ὦμεθον, ὄκδορον οἶσδορον, οὔσδορον
uel ὦσδορον. Ὅς.

INFINITIVI.

ποιέεσθαι εἶσθαι. βοάεσθαι ἄσθαι, χυσοέεσθαι ὄσθαι.

Præfens

PARTICIPII.

ποιεόμενος ὄμενος, βοαόμενος ὦμενος, χυσοό-
μενος ὄμενος.

Præfens

In uerbis εω contractio communis ου Dorice in ευ Notio
conuertitur, ποιῶμεν ποιεῦμεν. Et æ sepius Ionice
in εα resoluitur, ποιεῖσθαι ποιέασθαι. Etiam in uerbis
αω contractionem factam in ω, multis personis alterius
accidit apud poetas epenthesis, quod eiusdem tempo-
ris est cū syllaba præcedente πησδ'άω πησδ'ῶ πησδ'ώω,
ὄρᾶω ὄρῶ ὄρῶω, μνάομαι μνάσ μνῶ μνώω μνώ-
ω, ὑφάσσι ὑφῶσι ὑφῶωσι. ἀντιάωμ ἀντιῶμ ἀντιό-
ωμ, ἀντιῶσα, ἀντιόωσα. Ὅς. Similiter contractionem
factam in α, aliud crebro inseritur, γέλαε γέλα γέ-
λαα, ἀγρᾶεσθαι ἀγρᾶσθαι ἀγρᾶασθαι.

Item quedam Ὅ εω Ὅ αω finiunt, ξυζέω uel ξυ- Notio α-
ράω. γηρέω γηράω. βέω βάω. Aliqua Ὅ εω Ὅ οω lia γελαέ
πλέω πλώω. similiter νεόω uel νεάω. Nonnulla à ω uel γε
non contractis contracta formantur, Ὅ penultimas λέω.
in contractorum longas corripunt, πείθω ἀπιθέω.

σειχῶ

σειχω σιχέω uel σιχάω. δαίω δαέω. εἶδω ἰδέω.
 Fiunt item ex contractis incontracta, αὐδαῶ αὐ-
 δάξω, ἀγαπάω ἀγαπάω, ἀντιάω uel ἄζω apud
 Pindarum. φιλέω φίλω. infinitum primum, ἔφι-
 λα, ἔφιλάμην φίλαι diligito ἰλία. β. ὁ φίλος
 μενος, γαμέω γαμῶ. infinitum primum, ἔγκμα δ
 γήμας. Sic Attici pro αὐξέω ἀλεξέω ἔφέω dicere
 consueuerunt ἄυξω ἀλέξω ἔψω.

Notio 4= Item uerba in εω uel αω post contractionem ha-
lia. bentia ω purum, non pariunt infinitum & futurum
 secundum, similiter perfectum & plusquāperfectum
 medium, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ. pariunt uero, si
 post contractionem ω fuerit impurum & uerbum
 adhuc bisyllabum, sicq; proxima consonans ante ω,
 horum temporum index est, nec necesse erit in infi-
 nito & futuro secundo corripere penultimam, sicut in
 uerbis incontractis, δούπέω δούπῶ δέδουπα ἔδπε
 δῶπερ ἔδουπορ δούπῶ. μυκῶ μυκάω μέμυ-
 κα ἔμυκορ. ἄνωγέω ἄνωγῶ ἤνωγα ἤνωγειρ ἤνω-
 γορ ἄνωγῶ. μελέω, λῶ, μέμελα, & extensio-
 ne poetica μέμηλα. εὐρέω ρῶ, εὔρορ, ἄμαρτέω
 πῶ, ἤμαρτορ. & in carmine ἤμβροτορ. Item χέω
 χῶ, σπάω σπῶ licet monosyllaba sint, faciunt ta-
 men infinitum secundum ἔχορ ἔσορ. Cæterum uer-
 bis in οω hæc tempora serè ignota sunt.

De uerbis

DE VERBIS IN ΜΙ.

RES priores coniugationes in μι à tribus ordinibus cōtractorum fiunt, ω prima in μι, σ uocali indice in suam longam mutata, τίθῶ τίθημι, ἰσάω ἰσῆμι, δίδῶ δίδομι, in quibus item prima syllaba adiectitia per ι σ consonantem principij repetitam conficitur, primaria namq; eorū themata sunt, θέω σάω δῶω. in ἰσῆμι uero solum ι apponitur, nec fit repetitio consonantis σ, quia positio impedit. At in trisyllabis non opus est reduplicatione, ut ὀνέω ὄνημι, κρέμαω κρέμημι, etiam in quibusdam bisyllabis negligitur repetitio χέω χῆμι, βάω βῆμι, βλέω βλύομι, φάω φῆμι.

Quarta à uerbis in υω ducta, item ω in μι, σ uocali immutabili intrinsecus auēta, nulla omnino facta reduplicatione, λευγνύω λευγνυμι.

Verba in μι præsens, Imperfectum σ infinitum secundum peculiaria flectendo tempora habent, σ secundo futuro, perfecto σ plusquamperfecto medio carent. Futurum σ Infinitum primum, perfectum σ plusquamperfectum Actiuum formant à themate primario secundum canones uerborum in ω. futurum primum θήσω σήσω δώσω, infinitum primum ἔσῃ σα ἔθῃκα ἔδῷκα (ubi nota, quod infinitum primum perpetuo indicem retinet primi futuri, præter τίθημι δίδῶμι δώσω ἔδῷκα, ἰκμι, de quo infra

Notio

quo infra, ἦσω ἦκα, ἔπω ἔψω εἶπα, ἐνέγκω ἐνέγξα
 ἦνευκα uel ἦνεκα ab ἐνείκω.) Perfectum τέθεικα
 ἔσκηκα uel Dorice ἔσακα δ' ἔδωκα, (iterum aduerte
 τέθηκα legi debere, more tamen Bœotico κ transiisse
 in α.) Perfectum passiuum τέθειμαι ἔσαμαι δ' ἔδο-
 μαί. Peculiariter perfectum passiuum uerborum in
 μι penultimam corripit, resoluendo uocalem indicem
 cuiusq; coniugationis in propriam breuem, τέθειμαι
 tamen penultimam, sicut Bœotice in perfecto actiuo
 mutata est, seruauit. Verū in infinito et futuro primo
 passiuo quoq; ε recipit propriam breuem ἐτέθηκ τε-
 θέσομαι, deberet autem dici iuxta canonem ἐθέθηκ
 θεθήσομαι, sed consonans densa alternatim se non se-
 quitur. Infinitum ὄ futurum secundum passiuum pe-
 nitus desiderantur. Paulo post Futurum à τέθεισαι
 τεθείσομαι.

FORMA INDICATIVI.

Præsens

SECUNDA persona præsentis à pri-
 ma fit μι in σ conuerso, tertia à secunda
 adiecto ι, in duali ὄ plurali flectuntur
 sicut uerba in ω, seruata tamen in penul-
 tima unicuiq; coniugationis sua uocali propria breui,
 ὄ tertia persona plurali simili datiuo plurali sui par-
 ticipij, quia perpetuo tertia pluralis præsentis ὄ futu-
 ri actiui coincidit datiuo plurali sui participij.

1 S. τίθημι τίθης τίθησι Dor. τίθη. D. τίθετορ τί-
 θετορ. P. τίθεμεν τίθετε τίθεσι uel Ionice τίθέασι.
 S. ἴσημι

S. ἴσημι ἴσης ἴσησι, ἴσην. Du. ἴσατορ ἴσατορ. 2
Plu ἴσαμερ ἴσατε ἴσασι, Ionice ἰσάασι.

S. δίδωμι δίδως δίδωσι, δίδων. Du. δίδο- 3
τορ δίδοτορ. Plural. δίδομερ δίδοτε δίδοσι,
uel δίδόασι.

S. ζευγνυμι ζευγνυς ζευγνυσι, ζευγνυν. Du. 4
ζευγνυτορ. Pl. ζευγνυμερ ζευγνυτε ζευγνυσι, uel
ζευγνυασι, usitatus tamen ζευγνυσι à ζευγνυω.

Prima persona imperfecti à prima presentis fit με
uerso in ν, prefixo augmento, flectitur sicut tempora
in κη uerborum ω seruata saltem in penultima dualis
σ pluralis uocali propria soluta.

Sing. ἐτίθηκη ἐτίθης ἐτίθη uel τίτεσκε. D. ἐτίθε-
τορ ἐτίθέτηρ. Plura. ἐτίθεμερ ἐτίθετε ἐτίθεσαρ,
uel ἔθερ Dorice.

Sin. ἴσηκη ἴσης ἴση uel ἴσασκε. Du. ἴσατορ ἰσά-
τηρ. Plur. ἴσαμερ ἴσατε ἴσασαρ.

Sing. ἐδίδωκη ἐδίδως ἐδίδω uel δίδοσκε.
Du. ἐδίδοτορ ἐδίδότηρ. Plura. ἐδίδομερ ἐδί-
δοτε ἐδίδοσαρ.

Sin. ἐζευγνυκη ἐζευγνυς ἐζευγνυ uel ζευγνυσ-
κε. Du. ἐζευγνυτορ ἐζευγνυτηρ. Pl. ἐζευγνυμερ
ἐζευγνυτε ἐζευγνυσαρ.

Infinitum secundum à futuro primo fit σω ducto Infinit. 6
in μ, preposito augmento, nec resoluitur in duali σ
plurali uocalis propria, nisi in tribus infinitis ἔθηκη
ἔδωκη, σ ἦρ nisi.

D.

Sing.

Sing. ἔθηρ ἔθηρ ἔθηρ. Dual. ἔθετορ ἔθέτηρ. Plura. ἔθεμερ ετε εσαρ, uel ἔθερ sicut ἔφηρ.

Sing. ἔσηρ ἔσηρ ἔσηρ. Dual. ἔσητορ ἔσήτηρ. Plur. ἔσημερ ἔσητε ἔσησαρ uel ἔσαρ Attice.

Sing. ἔδωρ ἔδωρ ἔδωρ. Dual. ἔδοτορ ἔδότηρ. Plur. ἔδομερ ἔδοτε ἔδοσαρ uel ἔδωρ.

Infinito ζευγνυμι caret, quia uerba polysyllaba tam in ω quàm in υμι solum per præsens & imperfectum flectuntur. Bisyllaba uero quaedam apud poetas etiam ulterius flectuntur ut λυω λῦμι λυσω ἔλυρ λῦθι. κλυω κλῦμι κλυσω ἔκλυρ κλῦθι.

FORMA ALIORVM MODO-
RVM. IMPERATIVI.

Infinit. β

SECUNDA persona presentis à secunda indicatiui fit σ uerso in θι, & uocali resoluta.

Λεῖδω
Δεῖδιθι.

Sing. τίθει (deberet dici τίθειθι, sed ob alternitatem, ultimum θ uertitur in τ) τίθétω. Dual. τίθετορ θέτέωρ. Plur. τίθετε θέτέωσαρ.

Sing. ἴσαθι ἰσάτω. Dual. ἰσατορ ἰσάτωρ. Plura. ἴσατε ἰσάτωσαρ.

Sing. λίδοθι λιδώτω. Dual. λίδοτορ λιδότωρ. Plur. λίδοτε λιδότωσαρ.

Sing. ζευγνυθι ζευγνύτω. Dual. ζευγνυτορ ζευγνύτωρ. Plur. ζευγνυτε ζευγνύτωσαρ.

præsens

Secunda infiniti secundi à secunda infiniti indicatiui σ in

tiui σ in θι, indice uocali manente longa, γνῶω γνῶωμι γνῶσω ἔγνωρ ἔγνωες γνῶθι. ἔκλυες κλύθι. ἔσκηες σῆθι uel σᾶθι Dorice, exceptis tribus infinitis indicem uocalem in duali σ plurali indicatiui resoluentibus, quæ eandem in imperatiui infinito dissoluunt, ἔθης θέυ, ἔδῶες δόθι, ἤες ἔθι, σ irregulariter θέες δόες ἔες, quorum forma secuta sunt ἐνίωες dicito à uerbo ἐνίωω, σ χέες habeto cum compositis πρόχες intendo, ἐπίχες contineto, à χέω χῆμι.

Sing. θέυ uel θέες θέτω. Dual. θέτορ θέτωρ. Plur. θέτε θέτωσαρ.

Sing. σῆθι: σῆτω. Dual. σῆτορ σῆτωρ. Plura. σῆτε σῆτωσαρ.

Sing. δόθι uel δόες δότω. Dual. δότορ δότωρ. Plur. δότε δότωσαρ. ζευγνυμι caret, ut dictū est.

OPTATIVI.

Præsens à præsenti indicatiui μι in κρ, σ ad uocalem indicem resolutam ponendo ι.

Sing. τιθείκρ τιθείες τιθείκ. Dual. τιθείκτορ ἕθεικτῆρ. Plur. ἕθεικμερ ἕθεικτε ἕθεικσαρ uel ἕθεικρ.

Sing. ἰσαίκρ ἰσαίες ἰσαίκ. Dual. ἰσαίκτορ ἰσαίκτῆρ. Plur. ἰσαίκμερ ἰσαίκτε ἰσαίκσαρ uel ἰσαίερ.

Sing. διδοίκρ διδοίες διδοίκ. Dual. διδοίκτορ διδοίκτῆρ. Plur. διδοίκμερ διδοίκτε διδοίκσαρ uel διδοίερ. Et æolice διδώκρ διδώες διδώκ. σς.

Verba quartæ Coniugationis Optatiuis σ Subiunctiuus carent.

Infinit. 6 Infinitum secundum cōsimiliter presenti flebitur reduplicatione seposita.

Singu. θείημ θείημ θείη. Dual. θείητομ θείητημ.

Plu. θείημεμ θείητε θείησαμ uel θείηεμ.

Sing. σαίημ σαίημ σαίη. Dual. σαίητομ σαίητημ.

Plu. σαίημεμ σαίητε σαίησαμ.

Sing. δούημ δούημ δούη. Dual. δούητομ δούητημ.

Plu. δούημεμ δούητε δούησαμ.

SVBIUNCTIVI.

Præfens Præfens idem est suo uerbo contracto.

Sing. ἔαμ τιθῶ τιθῆς τιθῆ. Dual. τιθῆτομ τιθῆτομ.

Plu. τιθῶμεμ τιθῆτε τιθῶσι.

Sing. ἔαμ ἰσῶ ἰσᾶς ἰσᾶ. Dual. ἰσᾶτομ. Plu. ἰσῶμεμ ἰσᾶτε ἰσῶσι.

Sing. ἔαμ διδῶ διδῶς διδῶ. Dual. διδῶτομ διδῶτομ. Plura. διδῶμεμ διδῶτε διδῶσι, quod aliquantum discrepat à uerbo contracto.

Infinit. 6 Pari modo flecte infinitum reduplicatione abiecta.

S. ἔαμ θῶ θῆς θῆ. D. θῆτομ. P. θῶμεμ θῆτε θῶσι.

Sing. ἔαμ σῶ σᾶς σᾶ. Dual. σᾶτομ. Plura. σῶμεμ σᾶτε σῶσι.

Sing. ἔαμ δῶ δῶς δῶ uel Ionice δῶσι. Dual. δῶτομ. Plura. δῶμεμ δῶτε δῶσι uel δῶωσι poetice, sicut γνῶωσι.

INFINITIVI.

Præfens Præfens mutat μι indicatiui in vocem, Ἔ uocalem indicem resoluit, τίθημι, τίθεναι τίθέμεναι τίθέμεμ.

μερ. ἴσκημι, ἰσάναι. Δίδωμι Διδόναι. Ζευγνύμι Ζευγνύναι.

Infinitum v in vocē, uocali longa manente, ἔσκημ, Infinit. ῥ
 σῆναι uel σᾶναι. ἔγνωμ γνῶναι. ἐβίωμ βιῶναι.

At ἔθημ θέναι, ἔδωμ δόναι appositione producta sunt.

PARTICIPII.

Præsens mutat μι in σ uocali soluta, sed iterum au præsens
 ἑτα uel appositione uel extensione.

ὁ τιθεὶς τῷ τιθέντος, ἢ τιθεῖσα τῆς τιθείσης, τὸ τιθεῖν τῷ τιθέντος.

ὁ ἰσᾶς τῷ ἰσάντος, ἢ ἰσᾶσα τῆς ἰσάσης, τὸ ἰσᾶν τῷ ἰσάντος.

ὁ δίδους τῷ διδόντος, ἢ διδύσα τῆς διδύσης, τὸ διδόν τῷ διδόντος.

ὁ ζευγνύς τῷ ζευγνύντος, ἢ ζευγνύσα τῆς ζευγνύσης, τὸ ζευγνύν τῷ ζευγνύντος.

Sic infinitū deposito augmento, ὁ θεὶς σᾶς, λούς. Infinitū.

VERBI PASSIVI.

PRAESENS ἑ imperfectum, seruata uocali indice, flectitur in omnibus modis sicut τύπσομαι ἐτυπσόμην, nisi ῥ secunda persona praesentis etiam in σαε finit, Imperfecti ἑ imperatiui in σο. Et Optatiuum ἑ Subiunctiuū penultimam ubi potest, circumflectit.

Sing. τίθεμαι τίθεσαι uel τίθη uel τίθεαι, τίς Praesens θετα. Dual. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. Plura.

D. 3

τιθέο

ἴθε μεθατίθεθε τίθενται uel ἴθέατη.

Sing. ἴσάμαι ἴσασαι ἴση uel ἴσα Dorice, ἴσαται. Dual. ἴσάμεθον ἴσαθον ἴσαθον. Plura. ἴσάμεθα ἴσαθε ἴσαντη.

Sing. δίδομαι δίδοσαι δίδοτη. Dual. διδόμεθον διδόθον διδόθον. Plura. διδόμεθα δίδοθε δίδοντη.

Sing. ζευγνυμαι ζευγνυσαι ζευγνυτη. Dual. ζευγνυμεθον ζευγνυθον. Plu. ζευγνυμεθα ζευγνυθε ζευγνυντη.

Imperfe.

Sing. ἐἴθέμην ἐτίθεσο ἐτίθῃ uel ἐτίθεο, ἐτίθεστο. Dual. ἐἴθέμεθον ἐτίθεθον ἐἴθέσθην. Plu. ἐἴθέμεθα ἐτίθεθε ἐτίθεντο.

Sing. ἴσάμην ἴσασο ἴσατο. Dual. ἴσάμεθον ἴσαθον ἴσάσθην. Plu. ἴσάμεθα ἴσαθε ἴσαντο.

Sing. ἐδιδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο. Dual. ἐδιδόμεθον ἐδίδοθον ἐδιδόσθην. Plu. ἐδιδόμεθα ἐδίδοθε ἐδίδοντο.

Sing. ἐζευγνυμην ἐζευγνυσο ἐζευγνυτο. Dual. ἐζευγνυμεθον ἐζευγνυθον ἐζευγνυσθην. Plu. ἐζευγνυμεθα ἐζευγνυθε ἐζευγνυντο.

IMPERATIVI.

Præsens

Sing. τίθεσο uel τίθῃ uel τίθεο, τίθέσθω. Dual. τίθεθον τίθέσθω. Plu. τίθεθε τίθέσθωσα.

Sing. ἴσασο ἴσάσθω. Dual. ἴσαθον ἴσάσθω. Plu. ἴσαθε ἴσάσθωσα.

Sing. δίδοσο διδόσθω. Dual. δίδοθον διδόσθω. Plu. δίδοθε διδόσθωσα.

δίδωμι

Ἐρω. Plura. Διδόσθε διδόσασα.

Sing. ζευγνυσο ζευγνυθω. Du. ζευγνυσθον
ζευγνυθω. Plu. ζουγνυθε ζευγνυθωσα.

OPTATIVI.

S. τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο. D. τιθείμεθον τιθεῖ
Præsens
θον τιθείσθην. Plu. τιθείμεθα τιθεῖθε τιθεῖντο.

S. ἰσαίμην ἰσαῖο ἰσαῖτο. D. ἰσαίμεθον ἰσαί
θον ἰσαίσθην. Plu. ἰσαίμεθα ἰσαίθε ἰσαῖντο.

Sing. Διδόίμην Διδόοιο Διδόοιτο. Du. Διδόί
μεθον Διδόοιθον Διδόοίσθην. Plu. Διδόίμεθα Δι
δόοιθε Διδόοίντο. *Quaedam ut ὄναο Δύναο penul
timam non circumflectunt.*

SUBIUNCTIVVS.

Sin. ἔαρ τιθῶμαι τιθῆ τιθῆμαι. D. τιθῶμεθον Præsens
τιθῆσθον. Plu. τιθῶμεθα τιθῆσθε τιθῶνται.

Sin. ἔαρ ἰσῶμαι ἰσᾶ ἰσᾶται. Du. ἰσῶμεθον
ἰσᾶσθον. Plu. ἰσῶμεθα ἰσᾶσθε ἰσῶνται.

Sin. ἔαρ Διδῶμαι Διδῶ Διδῶται. Du. Δι
δῶμεθον Διδῶσθον. Plur. Διδῶμεθα Διδῶσθε
Διδῶνται. At ἔαρ Δύνωμαι antepen. acuitur.

INFINITIVI

τίθεσθαι ἰσασθαι Διδόσθαι ζευγνυσθαι.

Præsens

PARTICIPII.

ὀτιθέμενος, ἰσάμενος, Διδόμενος, ζευγνυμε Præsens.
vos. Reliqua tēpora passiva. s. perfectū, plusquāperfe
ctum, infinitū et futurū primū, paulopost futurū fle
ctuntur, ut dictū est, iuxta regulas habitas in τν πῆω.

Medium
uerbum
in μι.

DINDE, si lubet, medium uerbum sic colligito, Præsens τίθεμαι, Imperfectū ἐθέμην, Perfectum ἔθεικα Plusquamperfectum medium in uerbis in μι desunt. Infinitum primum ἐθέμεν ab ἐθέμην, sicut ἐτυψάμεν ab ἐτυψα. Infinitum secundum uocalem indicē resoluit ἐθέμεν ab ἐθέμην, sicut ἐτυπόμεν ab ἐτυπομ, ἐδάμεν, ἐδάμεν, secunda persona ἔθεσο uel ἔθεσ ἔθεσο, tertia ἔθετο. Ἐσ. per reliquos modos flectitur ut Præsens reduplicatione semota. Futurum primum θέσομαι à θέσω, flectitur sicut τυψομαι, secundum desideratur.

DE VERBIS COPIOSIUS.

CAPVT IIII.

Notio au-
gmenti.

SCIENDVM præter ea quæ iam de augmento dicta sunt, quod uerbū cum præpositione compositum non plus significans, q̄ simplex, augetur in principio totius compositi, ut ἐπω dico, cōponitur cum ἐν ἔν idem significat ἐνέπω ἤνεπον, εὐδω καθενδω ἐκἀθδω dormiebam, præpositiōe uero plus significati addente, fit augmentum in principio uerbi simplicis, nō præpositionis, ἀκδω πακδω obaudio, παρήκω, γράφω κατὰγράφω describo, κατέγραφω

Hic obiter nota præpositionem amittere uocalem ultimam, si cum uerbo incipiente à uocali cōponatur, ἐγράφω κατέγράφω, exceptis περι ἔπερι, quæ
finales

finales uocales in compositione retinent, ut ἔχω πρὶ ἐ
χω, προέχω, σ per Crasin, πρῶχω. Ceterum καέ
θεθε pro κατάθεθε, κακείοντες. pro κατακείον
τες, καβάς pro καταβάς, ἀγκομίζεμ pro ἀνα
κομίζεμ, ἀγκειτῆ pro ἀνάγκειτῆ, ἀμμάσει pro ἀ
ναμνήσει, poetica sunt.

Quaedam uerba composita bisariam augentur, ut
ἐνοχλέω λῶ, ἠνώχλημ, ἀνορθόω θῶ, ἠνώρθημ.
etiam simplicia μέλλω ἔμελλον ἠμελλον, βόλο
μαι ἐβόλομαι ἠβόλομαι. Ἄνναμαι secundæ
Coniugationis uerborum in μι, ἐδυνάμην ἠδυνά
μην. ὄραω ὦ, ὠζωμ ἐώρωμ ὠρακα, ἐώρακα. ἀνα
δάνω ἠνδάνωμ ἠνδάνωμ. οἶγω medium perfectum
ἔωγα ἔωγα ἀνέωγα, ἔπω, infinitum primum, εἶ
πα ἔειπα, ἔσοσέειπα. Sunt quæ solo ε superflue au
gētur, ἠκω medium perfectū ἠκα, ἔκκα, συνέκκα,
Attice ξυνέκκα. ὠθομαι, ὠσμαι ἔωσμαι, ὠσά
μην ἔωσάμην. ὠνέομαι ὠνῶμαι, ὠνῶμην ἔωνῶ
μην. ὄλπα ἔολπα, ὄργα ἔοργα. Perfecta media ab
ἐλπέω, ἐργέω, uel ἔλπω ἔργω thematibus inuisita
tis. εἶκω medium perfectum οἶκα ἔοικα, in horum tri
um plusquamperfecto ο etiam in ω uertitur, ἐώλπειμ
ἐώλγειμ, ἐώκειμ. ἔθω medium perfectum ὄθα, ἔοθα,
σ αυδα utraq; uocali εἴωθα εἴωθημ. εἶδω, perfectū
medium οἶδα uel εἶδα, plusquamperfectum ἠδειμ, Io
nice ἠδεα, Attice ἠδῆ, noueram nouerat. ἔσηκω in so
lo plusquamperfecto medio per i augetur ἔσηκα εἶ
σηκημ.

Deniq; liberum est poetis à quouis præterito recidere augmentum, ἔτυπτον τύπτον τύπτες τύπτε ὄσ. ἔτυφα τύφα τύφας. ἔβαλον κατέβαλον κάββαλον, τ uerso in β propter β sequens. κατέπεσερ κάππεσερ. ἀνεσήτηρ ἀνσήτηρ. ἀνεπυύνη ἀμπυύνη. βέβλητη βλήται, ἐβέβλητο βέβλητο βλήτο. Et è regione augmento præfigere superflua infinitis, ut à λαχέω uel λήχω præsentio abusiuo, infinitum secundum fit ἔλαχον, ἔαρ λάχω poetice ἔαρ λελάχω, ὁ λαχῶρ λελαχῶρ, τυχέω ἔτυχον, ἔαρ τυχω ἔαρ τετυχω, ὁ τυχῶρ ὁ τετυχῶρ. πάλω ἔπαλον, ὁ παλῶρ ὁ πεπαλῶρ. τάσσω ἔτασρον, ὁ τασῶρ ὁ τετασῶρ. κάμνω ἔκαμον, ἔαρ κάμω ἔαρ κεκάμω. χαίρω ἔχαρον χάροισι χαροίμηρ, tertia pluralis χάροιντο, Ionice χαροίατο κεχαροίατο. πείθω ἔπισθον ἔπέπισθον. φράζω ἔφρασον ἔπέφρασον. κράζω ἔκραξα ἔκέκραξα.

Item unicam uocalem longam uel diphthongū resoluerè in duas breues, ἄγω ἤγρον poetice, ἔαγρον ἔαγρον, ἤγα ἔαγα ἔαγῶρ, ἤξα ἔαξα. ἄτω Infinitum primum α extensione aucto ἄσα, resolutio in duo breuia ἄασα ἄασάμηρ ἄάσθηρ. ἠδῶ medium Perfectum ἠδῶ ἔαδῶ ἔαδῶρ. sic ἄλω ἤλον ἤληρ ἔάληρ. ἔλω perfectum passiuum εἴλωμαι εἴλωμένοι ἐελμένοι. ἔω in duo εἶσαι εἶσηρ εἶσο ἔεσο.

Notio

Infinitū pri. sæpe indicem σ geminat causa metri

416

aut solū gratia ornatus, ἐγέλασα ἐτέλεσα τέλεσον
 συμπελεσάτω ἐτελεσάμην τελεσάμενος αἰνήσ
 σθαι. Fit σ alibi geminatio consonantis propter me
 trum Δεῖδω ἔδεισα ἔδεισα, ἔμμεναι ἔμμεναι.
 Item assumptio consonantis externae, Δεπέω ἐδέπκ
 σα ἐγδέπκσα. Aliquādo σ indicem extrudit, σεύω
 ἔσευσα ἔσευα. ἄλενω ἠλύσα ἠλύα. χέω uel
 χενω ἔχευσα ἔχευα ἔχεα. Infinit. prim. infinitiui
 χέαι ἀμφιχέαι apud Hesiod. participiū χέας ἐκ
 χέας. καίω uel κάω κανσω ἔκαυσα uel ἔκηα,

In uerbis ab α ε ο inchoantibus Attici communi Notio
 praeterito tam actiuo quàm medio duas literas initia= praeteriti
 les praesentis anteponūt, corripuntq; tertiā saepius à
 principio syllabā, si uerbū quadrisyllabū excreuerit.
 ἀκῶ ἠκσα, Attice ἀκήκοα. ἐλενω ἠλύθα ἔλήλυ
 θα uel εἰλήλυθα poetice. ὀλέω ὦλα ὀλωλα. ὀπίω
 ὦπα, ὀπωπα. ἐρείδω ἠρείδα, ἐρήρειδα, ἄρω ἠρα,
 ἄρκρα. ἔδω ἠδα ἔδηδα. ὄρω ὦρα ὄρωρα. Simili
 ter in praeterito actiuo, ὄρνω ὠρυχα ὄρώρυχα.
 σ in plusquamperfecto ὠρωρυχθην. ὀμόω ὠμοκα,
 ὀμώμοκα ὠμωμόκειν. ἀλείφω ἠλειφα ἀλήλι
 φα ἀλήλιμμα. ἔδω ἠκα ἔδηκα. σ fit Epenthe
 sis syllabae σ ἔδηδῶκα. nam in secunda σ tertia syl
 laba eadem consonans debet reduplicari, sic fit in
 ἄγω ἠχα ἄγκκα ἀγήγχα, σ γ altero, quod ma
 le sonet, exciso ἀγήνοχα ἀγκοχῶς, quod uerbum σ
 in infinito secundo Attici reduplicant ἠγρον ἄγκρον,
 σ Meta

σ Metathesi ἤγαγρ, ἄγαγε ἄγάγοιμι, ἔαρ ἄγάγω, ἄγαγώρ, ὀάγαγώς. sic ἄλκῆω ἤλκορ ἄλκῆκορ ἤλαλκορ, ἄλαλκῆρ ἄλαλκώρ.

Item presente à λ uel μ initiante, Attici in praeterito pro λ uel μ abiectis, ipsi ε arponunt, λήβω λέληφα εἴληφα εἴλημαι εἴλήφθηρ μείρω μείρομαι μέμαρμαι εἴμαρμαι ὀείμαζμένος ἐνκ. σ. Huius quoque uerbi in perfecto medio fit Metathesis μέμορα ἔμορα, sicut in σέσυμαι ἔσυμαι, σ alijs quibusdam.

In uerbis bissyllabis primæ σ secundæ coniugationis, Attici ε penultimæ syllabæ in perfecto actiuo uertunt in ο, κλέπῃω κέκλεφα κέκλοφα. πέμπω πέπεμφα, πέπομφα. σρέφω ἔσρεφα ἔσροφα. θρέφω θρέψω τέθροφα. βρέχω βέβρεχα βέβροχα. πλέκω πέπλεχα πέπλοχα.

Iones sæpe indicem κ tollendo penultimam corripiunt, βάω βημι βήσω βέβηκα uel βέβαα, θνάω θνήσω τέθνηκα, τέθναα. Δείδω medium perfectum Δέδοισα, σ propter concursum δ δ δ, ultimum in κ indicem perfecti actiui conuertitur, Δέδοικα, Δέδισα, poetica Δείδισα. γέω abusiuum nascor, γέγκκα γέγαα. ἔσηκω medium perfectum sine augmento ἔσηκα, ἔσαα, μάω μέμηκα μέμαα. In aliquibus penultima seruat longā, poetice Δέω Δέδῆκα Δέδῆκα, hinc ἄμειδέδῆε, κοτέω κεκόθηκα κεκόθηκα κεκοτηώς, χαρέω κεχάρηκα κεχάρηκα ὀ κεχαρήκώς.

ρκώς. Quorum participia apud poetas sic variant,
 ὁ γεγαώς τῷ γεγαότος, ἢ γεγαῖα τῆς γεγαῖας,
 τὸ γεγαός τῷ γεγαότος, uel contracte ὁ γεγώς τῷ
 γεγῶτος, ἢ γεγῶσα τῆς ης, τὸ γεγώς τῷ γεγῶ-
 τος. Per Epenthesein α uel ε, nihilq; minus cōtracte,
 ὁ γεγαώς τῷ γεγαῶτος, ἢ γεγαῶσα τῆς γεγαῶ-
 σης, τὸ γεγαώς τῷ ῶτος. ἂ τέθναα ὁ τεθναώς τῷ
 τεθναότος, contracte ὁ τεθνώς τῷ τεθνώτος uel ὁ
 τεθνεώς τῷ τεθνεῶτος.

Syncope fit in præteritis, ut Δέμω Δεδέμκηκα
 Δέδμηκα Δέδμημαι, idq; coincidit uerbo Δμέω
 Δμήσω Δέδμηκα. τέμνω τετέμκηκα, τέμκηκα
 Τέτμημαι, κάμνω κηκάμκηκα κέκμηκα, κέκμη-
 μαί. Etiam in alijs temporibus. Σεῦτη pro σενεταί,
 σεῦτο pro ἐσενετο. Ab εἴκω infinito secum. εἴκορ,
 tertia persona dualis εἴκητηρ, per syncoπην εἴκτηρ,
 σ̄ soluta diphthongo εἴκτηρ, Δέγμενος pro δεχόμε-
 νομ, ἄρμενος pro ἀρόμενος, ἄλμενος pro ἀλ-
 λόμενος, ἄλτο pro ἤλετο, βέβαμερ pro βεβάα-
 μερ iuimus, βεβάμερ iuisse pro βεβαέμερ, ἄνωχ-
 θι pro ἀνώγηθι. Infinitum secundum imperatiui ab
 ἀνώγημι, conciso η, σ̄ γ necessario conuersa in suā
 densam χ propter densam θ sequentem.

Verba primæ σ̄ secundæ coniugationis naturali-
 ter consonantem suam mediam habent ante μαι fina-
 le perfecti passiui, τέτυφα Τέτυβμαι πέπραχα πέ-
 πραγμαί, sed β propter ineptam combinationem ad
 μ, in

Notio

μ, in alterum μ mutatur τέτυμμα.

Et si in actiuo perfecto ε uersum fuerit Attice in σ in passiuo iterum uertitur in ε, πέπλοχα, πέπλεγμα, κέκλοφα κέκλεμμα, uel etiā κέκλαμμα. Quæ uero ante ε habent ζ cum alia consonante, ea uertunt ε uel ο in α, ζέφω έςζεφα uel έςσοφα έςζαμμα, τρέπο τέτρεφα τέτροφα τέξαμμα, præter βρέχω βέβρεγμα.

Verba tertiæ Coniugationis, quorum index præsentis consona est, semper σ habent ante μαι, πλήθω πέλκηκα πέλκησμαι, άγιάζω ήγίακα ήγίασμαι. Cæterum uerba in ω purum contracta, si perfecti actiui penultimam longam habuerint, nihil ante μαι assumunt, ποιέω ποείηκα ποείησμαι, βοάω βεβόηκα βεβόησμαι, χυσόω κεχυσωκα κεχυσωσμαι. Sin breuē σ, τελέω τετέλεκα τετέλεσμαι, γελάω γεγέλακα γεγέλασμαι. Sunt quæ absq; σ proferuntur, άρόω ήροκα ήροσμαι, Δέω δέεσμαι, δρέω δέδραμαι. In ω purum non contracta, quandoq; σ, quandoq; nihil recipiunt, άκώ ήκωσμαι, κελένω κεκέλευσμαι, κλείω κέκλεισμαι uel κέκλεμμα, μνώνω μέμνισμαι, λνώνω λένυμαι, βασιλένω βεβασίλευμαι.

Verba quartæ in λ uel ρ, easdem ante μαι seruant, ψάλλω έψαλκα έψαλμαι, πείζω έπάρκα, έπάρμαι. In μ uel μν retinent κ insertum in actiuo perfecto per Epenthesein νέμω νενέμηκα, νενέμημαι.

γνώω τα
μεν έγ
ωκα έ
γνωσμαι
facit.

τέμνω, τέμνω τετέμνηκα, τετέμνημαι. In ν , quæ in perfecto activo ν omnino abijciunt, neque in passivo habet, κρίνω κέκρικα, κέκριμαι. Quæ uero in activo perfecto ν mutarunt in γ propter sequens κ , in passivo uertunt in μ propter aliud μ sequens, σ Attice quandoq; in σ , μολύνω μεμόλυγκα, μεμόλυμαι uel μεμόλυσμαι, μιάίνω μεμίαγκα, μεμίαμαι uel μεμίασμαι, φαίνω πέφαγκα, πέφαμαι. σ in secunda ac tertia persona iterum redit in ν , πέφασαι, πέφαντη, manifestatus es, est, uel occiduntur à πεφάω, πέφημι τὸ φονεύω. Attici pro σ ante μ ai quandoq; indicem perfecti mediij accipiunt, ut in κεκορυθμένα participio pro κεκορυσμένα, à κορυθώ, σ προπεφρασμένα pro προπεφρασμένα, à φράζω. Singula quoq; coniugationes personas perfecti σ plusquamperfecti passivi differenter inflectunt ad hunc modum.

Sing. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπη. Du. τετύμεθμεθον, τέτυφθον, φθον. Plu. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εισί.

Sing. πέπραγμαi, πέπραξαι, πέπρακτη. Du. πεπράγμεθον, πέπραχθον. Plu. πεπράγμεθα, πέπραχθε, πεπραγμένοι εισί.

Sing. πέπλησμαι, πέπλησαι, πέπλησαι. Du. πεπλήσμεθον, πέπλησθον. Plu. πεπλήσμεθα, πέπλησθαι, πεπλησμένοι εισί.

Sing. έφαλμαι, έφαλσαι, έφαλη. Du. έφαλμεθον

μέθορ ἔφαθορ. Plur. ἐφάλμεθα ἔφαθε ἔφαλ-
μένοι εἰσί.

Sic plusquamperfectū ἔπετυμμηρ ἔτέτυφο πῆο.
Dua, ἔπετυμμεθορ ἔτέτυφθορ ἔπετυφθορ. Plura.
ἔπετυμμεθα ἔτέτυφθε τετυμμένοι ἦσαμ. ἔπε-
πράγμαρ ἔπέπραξω κτο. Ὅς.

Item tertia persona pluralis à tertia singulari fit,
ponendo v ante ται, ut πεποίηται factus est, πεποίη-
νται facti sunt, λέλυται λέλυνται. Si uero conso-
nans prius ται antecesserit, nequit formari tertia plu-
ralis, ut in τέτυπῆαι λέλεκται πέπλησαι ἔφαται,
non licet interponere v ob difficultatem proferendi,
sed circumscribitur per participium ὅ uerbum sub-
stantiuum τετυμμένοι εἰσί. Ὅς.

Cæterū lones pro v interponētes ᾱ ferè in omnibus
uerbis hāc personā formare possunt, in uerbis primæ
ὅ secūda Coniug. litera tenui ante ται post ᾱ impo-
sitū in suā dēsam cōuersa, τέτυπῆαι κεκρυφαται, λέ-
λεκται λελέχαι, ὠρυκται ὠρώρυκται ὠρυχαι ὠρω-
ρυχαι. In uerbis tertiæ mutatur σ̄ ante ται in im-
dicem perfecti mediæ, πείθω πέπασαι πεπείθαι.
ἔρειδω ἔρυσαι ἔρηρυσαι ἔρειδαι ἔρηρειδαι uel
ἔρηρέδαι, φράζω πέφρασαι πεφράδαι, ἀχέζω
ἠχέσαι, reduplicatur Attice, sed per κ, ne χ̄ densa se
ipsam alternatim sequatur ἀκῆχέσαι hinc tertia plu-
ralis ἀκῆχέδαι, uel resoluto augmēto ἀκαχέδαι.

In uer

In uerbis contractis uocalis longa ante ται in propriam breuem resoluitur, ποιέω πεποίηται, πονέω πονήται, πεπονέαται. Ὁ poetice πεπονείαται. βοάω βεβόηται βεβοάαται abusuum propter α α concursum, χυσόω κεχυσώται κεχυσόαται. In multis tamē uocalis longa permanet apud poetas, βέβληται βεβλήαται, κεχόλωται κεχολώαται. In uerbis ω purū nō contractis consonantem σ ante ται habentibus, hæc tertia pluralis formari non potest, sed solum circumscribitur per participium Ὁ uerbum substantiuum, ἀκδω ἠκδσαι ἠκδσμένο: εἰσί, habentibus uero uocalem uel diphthongum, potest eandem post α insertum corripiedo ἐρνω εἶρνται εἶρνάται, κλείω κέκλεισαι uel κέκλειται κελίαται. Poeta non raro produm seruāt, λαίω λασίαται λασίααται. In uerbis quarte eadem immutabiles seruantur, ἔψαλται ἔψάλαται, ἔωαρται ἔωάραται, πέφανται πεφάναται. Simili modo tertia persona pluralis plusquamperfecti à tertia sua singulari fingitur. ἔπεποίητο ἔπεποίηντο, uel Ionice ἔπεποιέατο. ἔτέτυπτο cōmuniter circumscribitur τετυμμένο: ἦσαν, Ὁ Ionice ἔτετύφατο.

DE NOMINIBVS VERBALIBVS.

NTEM à tribus personis singularibus perfecti passiuī finguntur Verbalia ablatō augmēto. Prima gignit uerbalia in α uel ος, πέπραγμα: τὸ πρᾶγμα, ἔψαλμαι ψαλμός: Secūda in ις πέπραξι: πρᾶξις: E Tertia

Tertia in τησ τοσ ωρ ησ, ἔφαλτῃ φάλτης φάλτος, κεκόσμητῃ κοσμήτωσ, κεχάραιτῃ χαρακτήρ. Itē in εορ aduerbia consimilia gerundijs latinis, γέγρασ πῆαι γραπῆέορ scribeđum, quorum masculinum quoque legitur γραπῆέοσ. Etiam perfecta media parunt uerbalia in οσ σ η, τύπῃω τέτυπα τύποσ, τέμνω τέτομα τομή.

Notio in
finito α.
passi.

Infinitum primū à perfecto passiuo fit μα in θηρ mutato, σ in prima ac secunda coniugatione media litera uersa in suam densam τέτυμμαi, quod naturaliter est τέτυβμαι ἐτύφθηρ, λέλεγμαι ἐλέχθηρ quia densam in eadem syllaba præcedit densa, non tenuis aut media. At in alijs coniugationibus quicquid præcedit μα perfecti, idem etiam θηρ infiniti, ut πῆαι πλησμαι ἐπλήσθηρ, ἔφαλμαι ἐφάληθηρ, ἔπαρσμαι ἐπάρσθηρ, ὤεποιήμαι ἐποιήθηρ. Excipe εὐρέω εὐρήμαι εὐρέθηρ, κλίνω κέκλιμαι ἐκλίνθηρ poetice, πνύω πένπνυμαι ἐπνύθηρ, μνάομαι μέμνημαι ἐμνήσθηρ, ῥόομαι ἔρῥωμαι ἐρῥώσθηρ, ῥέω ἔρῥημαι ἐρῥέθηρ uel ἐρῥήθηρ, ῥηθείσ.

Etia μ ante μαi uerbi quartæ cōiugationis, quod natura v est, in infinito rursus in v cōuertitur. φαίνω φανῶ, πῆαι φαγῆαι, πῆαι φαμμαι, ἐφάνθηρ.

Item quæ e mutarunt in perfecto passiuo in α, in infinito iterum cōuertunt in ε ἔσσημαι ἐσσήθηρ τέτραμμαι ἐτρέθηρ.

Notio

Perfecti imperatiui passiuo secundam personā formati

mat à secunda indicatiui αι uerso in ο, & tertiam à
 tertia ται in θω, ac tenui præcedente mutata in suam
 densam τέτυφο πέτυφθω, πέπραξω πέπραχθω,
 πέπλησο πέπλήθω, έφαλλο έφάλλω, έφαλλο
 έφάλλο. &c.

Item prima persona perfecti indicatiui passivi an-
 te μου habente η uel ω, Optatiuum canonicè forma-
 tur μου uerso in μηρ, & i præposito quod uocali sub-
 scribitur, πέποιήμαι πέποιήμηρ, κέχυσμαι κέ-
 χυσώμηρ, similiter subiunctiuum pro suo canone in
 ωμαι fit, πέποιήμαι έάρ πέποιώμαι, κέχυσμαι
 έάρ κέχυσώμαι, μέμνημαι έάρ μέμνω-
 μαι, flectuntur sicut præsentia, circumflectendo ta-
 men, si potest, penultimam. Singul. πέποιήμηρ πέ-
 ποιήω πέποιήτο. Dual. πέποιήμεθω πέποιήθορ
 πέποιήθηρ. Plu. πέποιήμεθα πέποιήθε πέποι-
 ήντο. Sing. έάρ μέμνωμαι μέμνω μέμνωτ, &
 poetice μέμνέωτ. D. μέμνώμεθω μέμνώθορ.
 Plu. μέμνώμεθα μέμνώθε μέμνώντ. Aliàs per
 omnes personas circūscribūtur hæc præterita, quem-
 admodum in τύπηω.

DE VERBIS DEFECTIVIS.

DEFECTIVA, tantū per præsens &
 imperfectum mobilia, sunt quæ finiūt in
 σκω, ανω, υω polysyllaba, & quedam
 alia, γινώσκω έγίνωσκορ, άμαρτά-
 νω όπήω πηγνύω. Item in εω deriuata à præ-
 senti

senti uel futuro, ut à τελέω τελείω ἐτέλειον, à θείω θείω, à βέω βείω, σ à βρόω βρώσω βρωσείω, ὄπῃω ὄψω ὄψειω, quæ appetentiam actus cōnotant, edere cernere cupio. Etiā quæ simpliciter à futuris uel præteritis fiunt præsentia, ut Δύω Futurum Δύσω, præsens Δύσω Δύσεις δύσει. φρίπῃω præteritū φρίκα, Præsens φεφρίκω φριε σ. imperfectū ἐδύσοι, imperfectum medium ἐδύσομαι ἐδύσετο. ὄρω, Futurum ὄρω, Aeolice ὄρσω, Præsens ὄρσω ὄρομαι, Imperatiuus ὄρσε ὄρσεο. οἶω οἶσω, Præsens οἶσω, Imperatiuus οἶσε οἶσέτω, βῆμι βήσω, Præsens βήσω βήσομαι, Imperfectum ἐβήσομαι, ἐβήσετο ἀπεβήσετο. ἄγω ἄξω, Præsens ἄξω, Imperatiuus ἄξε. λοιᾶζω uel διοᾶζω διοᾶσω, Præsens διοᾶσω διοᾶσομαι ἐδιοᾶσόμαι ἐδιοᾶσετο uel poetice διοᾶσετο.

Quæ ex contractis, Attici fecerunt incontracta αὐξίω αὐξῶ, αὐξω ἠύξοι, ἀλεξέω ἀλεξῶ ἀλέξω, ἐφέω ἐφῶ ἐφω. hæc à suis circumflexis reliqua tempora mutant, αὐξήσω ἀλεξήσω σ.

Quæ propter consonantem aliquā iniectam, emittunt in ι, μένω μίμνω ἐμίμνοι, τέκω τίκτω, οἶω ἐνέπω ἐνίπω οἶω. γένομαι γίγνομαι μὴ. ἔπω ἔπω, ἐπομαι ἔπομαι ε non mutant, amittunt tamen subinde ὡέτε pro ἔωετε, ὡέσθαι pro ἔωεσθαι, ὡόμενος pro ἔωόμενος.

Nota In summa, rarum uerbum est apud Græcos, quod omnibus

omnibus suis temporibus absolutum, non indigeat aliquo tempore ab alio themate mutuando, è diverso rarissimum anomalum, quod saltem unicam personam absq; analogia conficiat, nempe quæ passim collecta à Grammaticis uocantur anomala, proprie defectiua sunt, non anomala, ut ἀμαρτάνω, Futurum ἀμαρτήσω, Infinitum secundū ἡμαρτομ, Perfectū ἡμαρτήκα, mutuant ab ἀμαρτέω. sic πίψω, Futurum πείσω, Infinitum secundum ἔπεσομ, à presentī abusi uo πέσω, Perfectū πείπηκα à πίόω recipit. εὐρίσκω εὐρίσω εὐρομ εὐρηκα, ab εὐρέω. καλέω καλέσω, Perfectum κέκληκα à κλέω κλήσω. Βάλλω, Perfectum βέβληκα à βλέω βλήσω. Semper itaq; in deducendis temporibus sumendum est thema genuinum, licet usus non recipiat. Aliud enim flectendæ lingue ars est, aliud usus. Ars præceptis acquiritur, usus frequenti lectione.

DE VERBIS IN μι ANOMA-

lis, ac coniugatu difficilibus.

Eω sum uel uado, augetur per ι appositum creat εἰμι εἶμι. Item ἴκμι per ι accessorium, εἰμι sum εἶμι in κ auctum.

Præsens singul. εἰμι εἶς εἶ uel ἑσσι, ἑσι uel ἔντι. Indicatiuus
Dual. ἑσὸρ ἑσὸρ. Plura. ἑσμερ uel εἶμερ, ἑσὲ, εἰσὶ uel ἑσσι uel ἔντι.

Imperfectum sing. ἦρ ἔα ἦα ἦ ἔκμ uel ἔσκομ, ἦε
ἦσθα, ἦρ ἔκμ ἦκμ ἦερ ἔσκε ἦε. D. ἦτομ ἦτηρ. Plu.

Ε ῥ ἦμερ

ἤμερ uel ἤμερ ἤτε uel ἤστε ἤσαρ uel ἔσαρ. Et ἤμην
ἤσο ἤτο imperfectum medium. Reliquis temporibus
preteritis caret. Futurum item actiuum ἔσω in usu nō
est, pro quo receptum mediū ἔσομαι ἔσῃ uel ἔσεαι
ἔσῃ uel ἔσεαι, ἔσεται ἔσεται uel ἔσα. Dual. ἔσό-
μεθον. Ὡς.

Imperat. Præsens sing. ἴδι uel ἔσο uel ἔσο, ἔσω. D. ἔσον
ἔσον. Plu. ἔσε ἔσωσαρ uel ἔσωρ.

Optati. Præsens sing. εἶκρ εἶκρ εἶκ. Dual. εἶκτον εἶκτον.
Plu. εἶκμερ εἶκτε εἶκσαρ. Et per syncopen in plura-
li εἶμερ εἶτε εἶερ.

Subiunc. Futurum sing. ἔσοίμην ἔσοιο ἔσοίτο.
Præsens sing. ἔαρ ὦ ῥε ἤ uel ἤσι Ionice. D. ἤτορ
Plu. ὦμερ ἤτε ὦσι.

Infiniti. Infinitum primum ἔαρ ἔσομαι ἔσῃ ἔσῃ. Ὡς.
Præsens sing. εἶναι ἔμεναι ἔμμεναι ἔμερ uel ἤ-
μερ, unde ἐνῆμερ inesse.

Particip. Præf. si. ὁ ὦρ τῷ ὄντος, ἢ ἔσα τῆς οὐσης, τὸ ὄρ
τῷ ὄντος. Futurum ὁ ἔσόμενος uel ἔσόμενος.

εἶμι uer- Præsens sing. εἶμι εἶς uel εἶδα εἶσι. Dual. ἴτορ
do indi- ἴτορ. Plu. ἴμερ ἴτε ἴσι uel ἴασι.

cat. Imperfectum singu. εἶρ εἶς εἶ. Dual. ἴτορ ἴτηρ.
Plu. ἴμερ ἴτε ἴσαρ uel ἠῖσαρ.

Perfectum εἶκα, εἶκας, εἶκε. Ὡς inusitatum.

Plusquāperfectum usitatū Ὡ auctum Atti. ἠκαρ
ἠκας ἠκα. Ὡς.

Perfectum medium εἶα, εἶας, εἶε. uel Ionice ἠα
ἠας

ἦας ἦε. Ὁ soluta diphthongo ἦια ἦιασ ἦτε. At ἦια
nomen, viatica significat.

Medium plusquamperfectum ἦερ ἦεσ ἦα, tertius
pluralis ἦεσαρ uel ἦεσαρ, sic eius composita ἀνῆερ
redieram, ἐξῆερ exiueram, ἀνῆεσαρ uel εσαρ, ἐξῆε
σαρ uel εσαρ. Infinitis Ὁ futuris caret.

Sing. ἴθι (uel εἶ ab ἔω ἔε per syneresin, unde ἔξα Imperat.
apud Aristophanem) ἴτωρ. Dual. ἴτορ ἴτωρ. Plura.
ἴτε ἴτωσαρ. Optatiuo Ὁ Subiunctiuo deficit.

ἴναι ἴμεναι ἴμερ, uel etiā εἴναι, unde παρῆναι Infiniti.
adire, ἀπῆναι abire. quæ uerbo substantiuo coincidunt.

Præsens sing. ἴημι ἴης ἴησι. Infinitiuus ἴέναι.

ἴημι κα
δο.

Præsens medium ἴεμαι ἴεσαι ἴετω.

Imperfectum ἴεμην ἴεσο ἴετο.

Imperatiuus ἴεσο ἴέδω.

Participium ἴεμενος. Reliqua usus neglexit.

ἔω mitto, sedeo, cupio, induo. hinc ἴημι Ὁ ἦμα. ἴημι mit

Indicatiui præsens Sing. ἴημι ἴης ἴησι. D. ἴετορ to cupio.
ἴετορ. Plu. ἴεμερ ἴετε ἴεσι uel ἴεασι, Ὁ per Cra-
sin ἴασι. Imperfectum ἴηρ ἴης. Ὁ c.

Perfectū εἶκα εἶκας. Ὁ c. hinc ὁ εἶκως ὁ ἀφαικώς,
ἀφαικέναι, Ὁ perfectum passiuū εἶμαι εἶσαι Ὁ c.

Plusquamperfectum εἶκαρ εἶκεις abusiuum.

Infinitum primum ἦκα ἦκας. Ὁ c. pro ἦσα, ut supra.

Infinitum secundum Sin. ἦρ ἦς ἦ. D. ἔτορ ἔτηρ,
pro ἦτορ ἦτηρ, ut supra. Plur. ἔμερ ἔτε ἔσαρ.

Futurum ἦσω ας, α. Ὁ c.

Imperatiui præsens

E 4 sing.

singu. ἴεθι ἰέτω. Ὁς. ἐνίετε immittite ἰλια. μ.

Infinitum secundum ἔθι abusuuum, uel ἔθι usitatum anomalum, hinc ἀφες dimittito πρόσες ἀνεσ. ἔτω.

Ἁς. Optatiui praesens ἰείηρ ἰείης.

Infinitum secundum εἶηρ εἶης. Ὁς.

Subiunctiui praesens sing. εἶρ ἰῶ ἰῆς ἰῆ.

Infinit. secundum εἶρ ὦ ἡς ἡ, Ὁ poetice εἶρ ἔω ἔης ἔη. uel εἶω εἶης, unde ἀφείω dimisero, ἐφείω immisero ἰλια. α.

Infinitiu praesens ἰέναι ἰέμεναι ἰέμερ.

Infinitum secundum εἶναι sicut θέναι ἀτίθημι. ἔμεναι ἔμερ, μεθέμερ dimisisse.

Participij praesens ὁ ἰεῖς τῷ ἰέντος, ἡ ἰέσσα ἡς, τὸ ἰέρτος. Infinitum secundum ὁ εἶς τῷ ἔντος, hinc ἀφείς, ὑφέντες submittentes ἰλια. α.

PASSIVUM SEU MEDIUM.

RAESENS ἰεμαι ἰεσαι.

Imperfectum ἰέμηρ ἰεσο.

Infinitum secundum medium ἔμηρ ἔσο uel ὄν ἔο ἔτο. Ὁς. iuxta formam uerbi

ἡμαι σε τίδημη. ἡμαι ab ἔω fit per reduplicationem Ionicam ipsius ε pro ι, ἔέω, Praesens indicatiui passiuvi ἔεμαι, Crasi ε ε in η ἡμαι, sicut δημοδένεε δημοδένη, generalior tamen fuisset cōtractio in εἶεμαι εἶεμαι, sed coincidisset pfecto passiuo uerbi ἵκμι mitto.

Notio

Notabis obiter uerba in μι Ionice per ε non ι reduplicari, ἴσημι cōmuniter, Ionice ἔσημι, unde ἔσαρ

σαρ

σκαρ προῖσασαρ, ἔσαθι ἀφέςαθι. ἔσαιηρ ἀφεςαίηρ, ἔσαναι ἀφεςάναι ἔφεςάναι ἔφεςάμεν *insistere* ὀδύαα. α. sic θνάω θνήμι τέθνημι, τλάω τλήμι τέτλημι, προτίθνημι τίτλημι, τέθναθι τέτλαθι, τεθναίηρ τετλαίηρ, *infinitivus* τετνάναι *penultima correpta*, τεθνάναι *vero producta*, *perfectum infinitivi est* ἄ θνάω θνήσω, τέθνηκα, τέθναα τεθναέναι, *per Crasim* τεθνάναι.

Flectitur sing. ἤμαι ἤσαι ἤτη. *Di.* ἤμεθον ἤδορον. *Plu.* ἤμεθα ἤδε ἤντη, *Ionice* ἔατη *uel* εἶατη. *Imperfectum* sin. ἤμην ἤσο ἤτο. *Di.* ἤμεθον ἤδορον ἤδοην. *Plura.* ἤμεθα ἤδε ἤντο ἔατο εἶατο *uel* ἤατο, *unde* καθήατο. ἰλια. λ.

Imperatiuus ἤσο ἤδο *Sc.* *Infinitivus* ἤδαι.

Participium ὁ ἤμενος. *Sc* *cum* κατὰ *componitur*, κάθημαι κάθησαι, *uel* κάθη κάθητη. *Sc.*

Ἀκέω *uel* κεέω κένημι κέεμαι *per Syneresin* κῆ κῆμαι *μαι* κῆσαι κῆτη. *Di.* κείμεθον. *Sc.* *tertia plura* *iaceo* *lis* κῆντη κέατη *uel* κείατη.

Ab ἰσάω ἰσημι *uel* *Dorice* ἰσαμι, ἰσης ἰσησι. *Di.* ἰσατορ. *Plura.* ἰσαμερ *per Synopem* ἰσμερ. *Dorice* ἰσμερ, ἰσατε *per Synopem* ἰσε. ἰσασι *mutato Aeolice accentu* pro ἰσᾶσι, *sicut* ἄησι pro ἄῆσι *ab* ἀέω ἄημι. *Imperfectum* ἰσηρ κς, κ. *Sc.*

Imperatiuus ἰσαθι, *Sc* *assumpto* τ ἰσαθι, *per Synopem* ἰδι *cognosce*, *uel* *sis*: *nam imperatiuo substantivi* *coincidit* ἰσᾶτω *uel* ἰσω. *Di.* ἰσατορ *uel* ἰσωρ

Β 5 ἰσᾶτωρ

ἰσάτωρ ἰσῶρ. Plura. ἰσάτε ἰσεῖ ἰσάτωσαρ ἰσῶσαρ
 ἰσῶρ. Indicativi medij Præsens sing. ἰσάμαι ἰσάσαι
 ἰσατή. Dual. ἰσάμεθορ ἰσαθορ. Plura. ἰσάμεθα
 ἰσαθεῖ ἰσαντή, σ τ interposito ἰσαμαι ἰσασαί
 ἰσατή, σ cum ἐπὶ cōpositum, ἐπίσασαί σαι. ται.
 σς. Futurum ἐπισήσομαι cognoscam, quod futu-
 ro cōposito uerbi ἰσημι coincidit ἰσημι σήσω σή-
 σομαι ἐπισήσομαι supersistam.

φημί lo- In μι bisyllaba penultimam circumflectunt γνώω
 quor à γνῶμι, χέω χῆμι præter φημί εἰμί.
 φάω.

Flectitur singu. φημί φῆς (cum acuto σ i sub-
 scripto) φησί φασί. Dual. φάτορ. Plur. φάμεθ
 φασί. Dori. φατί uel φαντί apud Pinda passim.

Imperfectum seu Infinitum secundum ἔφηρ ἔφῆς
 (uel ἔφῆδα secundum Iones, qui frequenter secun-
 dis personis θα subnectunt, οἶδαε οἶδαδα, per syn-
 copen οἶδα) ἔφη. Dual. ἔφατορ ἄτηρ. Plura. ἔφα-
 μεν ἄτε. ἔφασαρ uel ἔφαρ. Et abiecto augmento
 φῆ φῆς φῆ. Item ablato φ, ῆρ ῆς ῆ, quod celebre est
 apud Homerum. Præsens indicatiui medij φα-

μαι σαι ται. Imperfectum seu Infinitum secundum
 ἔφάμην ἔφασοτο. σς.

Α Διζέω Δίζημι præsens indicatiui medij regu-
 lare Δίζεμαι. Aeoles uero uocalem indicem non re-
 soluentes Δίζημαι dicunt. hinc participiū Διζήμενος
 quæres. Sic in ἄέω ἄημι ἄης ἄησι. D. ἄητορ pro ἄεσ-
 τορ. Inf. ἄῆναι pro ἄέναι, ἄῆμεναι pro ἄέμεναι.